

מסורת הש"ס

התודה היתה באה פרק שמיני מנחות פא.

פא.

עין משפט
גד מצודה

לֹא אֶמַּח מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד
מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד

רבינו גרשום

עני מרי. כלומר ישיב לי
ר' ארבעים בבתמיה ובשר

[illegible]

אם אירא ד'רוקיה בו'. נחם נקט אם אימא דהא אפי' רבי יוחנן מודה היכא דאמר ליקדשו ארבעים ממון שמונים כדאמרין לעיל ושם דדוקא היכא ⁶ דלא מיביין כדאמר (לו) ליימי חולין לעורה דהו' זורק קרבן ⁷ ואיכא בינייהו ארבעים דודאי הו'

חולין ב' וליקדשו להו ארבעים מתוך
שמונים ב' ואזיך הוו ליה כמפרש
לנחמיות דהכי אמר חזקיה לעיל
לנחמיות קא מיכוין ובלקנ ליה
למפרך דמעיל חולין לעזרה כיון
לנחמיות קא מיכוין נזיר קרבן
יניכו וספיר דמי א"ע"ס שכן חולין
כדמניא בכלל חולין (פסחים דף ס"ו)
מביאה כשהיא חולין לעזרה ומקדשה
וסומך עליה ושוחטה אבל בהנך לעיל
לדינא אלף חדא בהמה ודלהתא תמורה
היא ולא חזיא לנחם מעיקרא חולין
לעזרה קא מעמיל עלה חנם פ"ה כ
ג בקנ"ט ז' ואע"ז לעיל בפרק התכלת

ה' כתיב: וגו' קא
כך לא אפשר מתקף
רוב ידי אם איתא
ארבעים מתוך שמונים
ימים בדרה ולימא אי
הא נמי תהוי תודה
זי תקדקיימא תמורה
לחמה וליקדשו להו
משום דקא ממעט
ר ליה רב אשי לרב
יוחנן דאמר הפריש
יצה כה מתכפר רצה
לחמה מעוברת וימתין
שמונים בדרה ולימא אי
יא ג (ה) הא וולדה
ים תרווייהו ואי תק

נמי תודה היא והא
האי ליהו מותר דתודה אמר ליה מאן לימא לן דאמר
וייד דלמא אם שייך אינו משייך והיינו "מעמא דרבי
כפר בשבח הקדש רבינא איקלע למהוריא אמר ליה
נא מדמהוריא לרבינא ולייתי בהמה ולמא הרי עלי
ייתי שמונים בהדה ולמא אי הך דקיימא תמורה היא
מונים דתרייהו ואי הך דקיימא תודה היא והא דאמרי
נא שמונים דתרייהו ואידך תהוי לאחריות אמר ליה
שר לא תדור משתדור ולא תשלם ואת אמרת ליקום
האומר "הרי עלי תודה יביא היא ולחמה בן החולין
תודה

באכילה דמ' דילמא לא קדש כלל דלדק לא היא תורה וי' (ס) מסתרי
הספק דלש בנדרים מספק. דלח חסיד לא מילד עתהם הואיל אפריש
גבי תורה יכול לעשות שמיא תורת אכל תעשרה לאחר שהקדים
(י) יוסי חסידים מעשרים. משום הכי אכל כמחמ מעשרתו אכל בהמה וולד
תורת: (א) יוסי (ב) מוסר כבוד. והכל יוכל למחמו וי' מפרשין חסידה
ואי ועשוי וקרי מקחו או האס או הולד אכל לעיל דלח היא אלל ח' (א) ויהי
עטס דרבי יוחנן האס היטו משום דעברו לא יקר אמו אוש ואס שייבו
דכוותיה גבי תורה שיהי האס והולד תורת דילמא ק"ל האס אס שייבו אמו
הולד קרבן ויכול להקדיש עשיהם האס והולד ואלמח עמאם אלל איה
דלש בנדרים להספריש מעשרתו או דמתיא אכל שפח' (א) ולאחר שהספק
שמיא ולמחם לא: וליפא עלי. דרי שיהא חייב בהסתרות: (א) ויוסי אחר.
פ' ד' (ב) דלמח ע'ן: ואס אחרת ליקום וגורדו נכסיהם. דלמח עלי
מ' יבא האס ולמח מן כסותין. דכיון דלמח עלי תעמידי נס אוהה עלי
דרי עלי תורה אפי' דלח תלמח תמחייב תסחיין דלמח ע'ן תורה:

[illegible][illegible]

וְיִשְׁמְרוּ לָהֶם וכו' וְדִקְדָּקְהֶם לֹא וְכִי מִכְשָׁנִים
חֹלֶיךָ לַעֲרֹב לְיִשְׁרָאֵל וְיִצְחָק יִצְחָק מִן
הַבְּרִיָּה בְּנִית פִּלְטֵי בְּקֻבְיָה שֶׁמֶקֶדֶשׁ
בְּשִׁמְעוֹת הַזֶּה וְאִפְּלוּ הָיָה תַּמְרוֹה דְּהוּ
לִיכָא אִסְטוֹרֶה אֲלֵהּ וְכִנְסוּ לַעֲרֹב:
מָקוֹם דְּאִיכָּא דְרַבְנָה חֲלֹלָה דְרַבְרַמָּה
שֶׁאֲרָךְ לְהִנָּף וְיִבְלֵן מִקּוֹם מֵאִזֵּי הַלֵּס
לַעֲמֵלָה וְאִרְךָ הַלֵּשֶׁנִּי בְּעִירָה בְּקֻבְיָה שֶׁמֶקֶדֶשׁ
הַבְּרִיָּה אֶל קִשְׁטָה הָאָה דְלַחֲמֵי לַעֲלֵי (פס)
כֹּל מִקּוֹם שֶׁיֵּשׁ לָהֶם הַלֵּס לַעֲמֵלָה וְאִמֵּר
הָאֵלֶּה אִמֵּר רַב רַב שֶׁאֵל מִלְּיֻדִים אֲחִילָא לֵאמֹר
יִצְחָק מִן בְּתוּרָה לִיכָא לְתַרְגֵּי עֵינֵךְ מִלְּמָלָה
נֶקֶט דְּתַרְגֵּינִי נָמִי לַעֲלֵי (פ) לַעֲלֵי רַב כְּסִיב.
שְׁמֹנִתִּים וְתַרְדֵּה הָיָה כְּגֹלֵל שְׁמֹנִתִּים קִמְעִילִי
לְעוֹרָה. לְעוֹרָה. שְׁמֹת אֲשֵׁרִי: וְיִשְׁמְרוּ
שְׁמוֹנִים. חֲלֹלָה וְלִינְיָמָה בְּחֹךְ כִּדְרֵי יוֹחֵק
לְיִצְחָק מִיִּצְחָק שְׁמוֹנִים חֲלֹלָה וְלִינְיָמָה
נוֹחִל: וְיִשְׁמְרוּ אֶל כֶּן כִּי וְקִדְּשׁוּ דְרַבְנָה
מִקּוֹם שְׁמוֹנִים וְהָיָה שְׁמוֹנִים דְּנוֹחִל לֹא הָיָה
דְּרַבְנָה מִיִּצְחָק חֲלֹלָה בְּעִירָה מִמֶּה שֶׁנֶּחֱסֵי
לֵאמֹר כֶּן קִדְּשָׁה תַּמְרוֹה הָיָה אֵל שֶׁנֶּחֱסֵי
תַּמְרוֹת וְשְׁמוֹנִים תַּמְרוֹת תַּמְרוֹת וְאִי כֶּן
דְּקִדְּשָׁה תַּמְרוֹת וְלֹא הָיָה אֵלֶּה חֲלֹלָה תַּמְרוֹה
לֵאמֹר אֲשֵׁרִי לְתַפְסִינְהוּ מִיִּצְחָק מִן קִדְּשׁוֹ לֵאמֹר
הוּא חֲלֹלָה בְּעִירָה: וְשֶׁנֶּחֱסֵי אֶל אֲשֵׁרִי כְּכִי
מָקוֹם דְּרַבְרַמָּה דְּאִיכָּא דְרַבְרַמָּה כִּי
הַלֵּלִים דְּהוּ אִינֵי וְרֵזָה לֵאמֹר לֵי אֲנִי
וְיִשְׁמְרוּ לָהֶם וכו' וְדִקְדָּקְהֶם לֹא וְכִי מִכְשָׁנִים

לרבינו דפטר שמה אין כאן אלא מורה
ואחרי אלו לכתב לנאליט כי אם לרבינו מהן
והבבליים ומה חושבין שמה שחם מריות
הן וכל שמונה קדשות וימלא אותן לרבינו
המות אחרים. ויעל דלמריין אין לא ליוסוק
לחיותי לאל לחומר קממעט בחבלים
לרבינוס דהסם ליה אלא לרבינוס חלות
וממה וספך איה ליה לפסור. דל לחומר
הה דלמריין (2) שני תורה אלה לחומר
לרבינוס שמה לנודק הן וקא ממעט
לבעול בחבלים לרבינוס. עני ואחר
הקא ממעט בחבלים לרבינוס. עניי בעלמא
היכל ליהל אלא חד קרין אי קדשו מ'
מחר שמונים אין נאליט לכהניס אלא
לרבינו אחרים וסלטי נאליט נבעליס וכוין
לדיאל אלא לרבינוס ש קפוי (2) מרד
לדיאל אלא לרבינוס ש קפוי (2) מרד

וְלִיכִי בְּרַחֲמֵי אֲחֵרֵי
הֵן תִּרְחִי תְּרוּת וְהָא
עָלֵי נְמוֹ לִיחֵי תוֹדָה
(א) וְהַתּוֹדָה אֲמֹרָה זָכוֹב
וְלִיעֲדוֹ: בְּתִחִלָּה: מֵת:

[illegible][illegible]

תורה אור השלם

1. יָדִיו תְּבִיאֶנָּה אֶת אֲשֵׁר
יָי אֶת הַחֶלֶב עַל הַחֹהֶה
וַיִּבְאֵנוּ אֶת הַחֹהֶה לְרִנָּה
אֶתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְיָ
וַיִּקְרָא לֵאמֹר
2. טוֹב אֲשֶׁר לֹא תִדְרֹ
מִשְׁתַּדָּר וְלֹא תִשְׁלֹם:
קֹהֶלֶת ה' ד'

הגהות הב"ח

(א) גם' זה היא וילדה חיה:
(ב) רש"י ד"ה ענין אחד וס'
יש ספק ביד כהן לאוכלן
כיום אחד ובעלים יסלין
כנ"ל ומציית אכל הכה דחיה
לכהנים נמחק:

מוסף רש"י

[illegible][illegible][illegible]

לחצר שדף לה ועבר מחסו בל משתחית ודבריו כן כן שמעתי: ואלו הם
מגוריהם דקדוקיה הוה יכל להסביר שגברו והתקבר כלוה מהם שירלו דרש
מתחבבר בנולדה מחסו דקדקיהם לא הוה דרשיה אחיל ודל דלחמי לא נמנעו
מחסו דל מפרסר לא לא הוה אלל דהל וי ואלולו דמפרסר דמפרסר מחיל
למגוריה שדרי מקתיה הוה עיקר קרבן כשכטו כשפרסר לא הוה אלל דהל
מיהו מיימי מחיליה לש מחסו דלחמי למפרסר ובי מפרסין ובי: מלן לימא
לעובר על הקדוש בשקדור לא הוה משייר דלל משייר בולדו עיני נל נלמנע
משייר שאל יכל לשירי וי קרבן לש עמא אלל מחסו דלל אין יכל נלמנע
שטמא דר' יוחנן דלחמי דל בולדה מתחבבר מחסו דלחמי מתחבבר וי ככזה
לחמי פוסל הויל ילי מתחבבר כלוה הוה שירלו מחיליה עמא אלל לש לביר
לחמיה דלמנעו: הוורס חלרס עוב אפר לא דורו. ונתוקמן ליה
דכיל טוב מה ומה שאני דרר כל עיקר: בורגני' האומר הרי אני
דבר שגזברו ואלו כן אלל מן החולין בלחמיהן קתון [כז] וכן ואלו דלחמי

ובי מפרסין מחיליה למגוריה. לש קרבין [הו] לא מחיל מחמיה [אלל] ודל
עני מרי. עני מרי: ארבעים ככספים. ארבעים מ' (דברך) [דבריוך] דמרי' (')
יוחנן דלחמי. לעי ככספא מירקא [ככספי] הכסות למסו ולמחל קורן למחל הכסות
דכרין לעל [כז]: וכל דלחמי דלחמי ארבע כספין. חמין ד' האנחנו כלן הכסות
הכלל וממנעו עני חמין ככס' בני מנעו ככסות לו' חמין [כח] הוה כן חמין
ד' חלל וממנעו עני כלל מ' וי לקדשו לו' מן שחור שחורין. ואמר מ' הוה מ' חמין
לחמיהו שמיס דקדושים איל בולדו שמיס דקדו עני הוהרס ולי ככספי נמשיה
ולדו שפיר דל ופרי' כן מילין ככל קורן [כט] מניהל חמין מחיליה למגוריה ומקדו
ולל חיל לללל מתקדש חולין לעורר חל שמייל עני חסו: מחסו דקל פסעא
חמין וממנעו חמין מחיריה דלחמיהו דלחמיהו לא מחמיהו כן לחמיהו וכלחמיהו
דמנעו כלחמיה מחמיה חל אלוכלין וכן אלוכלין. לשלל חלחמיה כרסין חמין וממנעו
חמין מוסר דורסו. דלחמי למיור [כין] מחמיה חלחמיהו דלחמי מחמיה פסעא
דכיל: אכל שייור. וכל דקדושים: מפרסין. דיול למחיהו לו' ולחמיה שני
אלל שירי חיל משייר אלל ככספיהם לאל הויל עזי' קדוש עני הלל קרבין
יוחנן דל בולד מתחבבר דלחמי חלחמיהו שחמיהו ככספי חקדק ולעולל אל קרב אלל
דורסו ופרסר חומו ככספי למחיהו: ולייט. עני ככסה חלחמיהו דלחמיהו דלחמיהו
ככספי: טוב אפר לא דורו. כלחמי למיור עני דמחל חלחמיהו דלחמי ופרסר חלחמיהו.
יוחנן יואל וכלחמיה מן החולין וכל מן החושב חלחמיהו חלחמיהו חלחמיהו חלחמיהו

[illegible]